

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 268/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť P. M., H., vo veci porušenia jeho základného práva postupom Okresného súdu Prešov v konaniach vedených pod sp. zn. 17 C 138/1997 a sp. zn. 17 C 42/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. júla 2009 doručené podanie P. M., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie svojich neoznačených práv postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní o nároku na zaplatenie mzdy s príslušenstvom vedenom pod sp. zn. 17 C 138/1997 a v konaní o náhradu mzdy z titulu neplatného prevedenia na inú prácu vedenom pod sp. zn. 17 C 42/1999.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd v oboch veciach svojím zdĺhavým postupom spôsobil, že o jeho nárokoch nebolo rozhodnuté do vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného, ku ktorému došlo uznesením Krajského súdu v Košiciach z 13. mája 2002, právoplatným 4. júna 2002. Uznesením z 8. augusta 2002 okresný súd prerušil obidve konania do právoplatného skončenia konkurzu na majetok žalovaného. Uznesenie o prerušení konania bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa po uplynutí lehoty na prihlásenie pohľadávok do konkurzu. Sťažovateľ uviedol, že nekonaním okresného súdu, ako aj jeho advokáta mu vznikli vážne finančné problémy. Podľa sťažovateľa boli postupom okresného súdu porušené jeho práva a žiada, aby ústavný súd preskúmal a vyhodnotil dôvody, pre ktoré okresný súd neukončil veci v primeranej lehote.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podanie v predloženom znení nespĺňa náležitosti sťažnosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, neobsahuje označenie základných práv, ktorých porušenie sťažovateľ namieta [§ 20 ods. 1, § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], petit, t. j. návrh, ako sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a sťažovateľ nie je právne zastúpený (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Po posúdení podania podľa jeho obsahu však možno konštatovať, že ide o návrh na začatie konania pred ústavným súdom, ktorým sťažovateľ namieta porušenie svojich práv zbytočnými priet'ahmi v postupe okresného súdu. Všetky uvedené nedostatky sťažnosti by bolo možné odstrániť. Ústavný súd ešte skôr, ako by sťažovateľa vyzval na doplnenie sťažnosti preskúmal, či sú splnené aj všetky procesné podmienky konania, a zistil, že sťažnosť je podaná oneskorene, t. j. po uplynutí lehoty ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné priet'ahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o inom zásahu dozvedieť.

K zbytočným priet'ahom v postupe všeobecného súdu môže dochádzať len v neskončenom súdnom konaní. Ústavný súd zistil, že obidve sťažovateľom označené súdne konania boli právoplatne skončené, konanie vedené pod sp. zn. 17 C 138/1997 bolo zastavené uznesením okresného súdu z 31. januára 2007, právoplatným 27. februára 2007, a konanie vedené pod sp. zn. 17 C 42/1999 bolo zastavené uznesením z 5. júna 2007, právoplatným 28. júna 2007.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 2. júla 2009, teda zjavne po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Zmeškanie tejto kogentnej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho podania a sťažnosť odmietol už na predbežnom prerokovaní ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2009